

Dantryk

- en fjerdegenerations virksomhed i Hurup

Af Knud Møller Madsen, Hurup

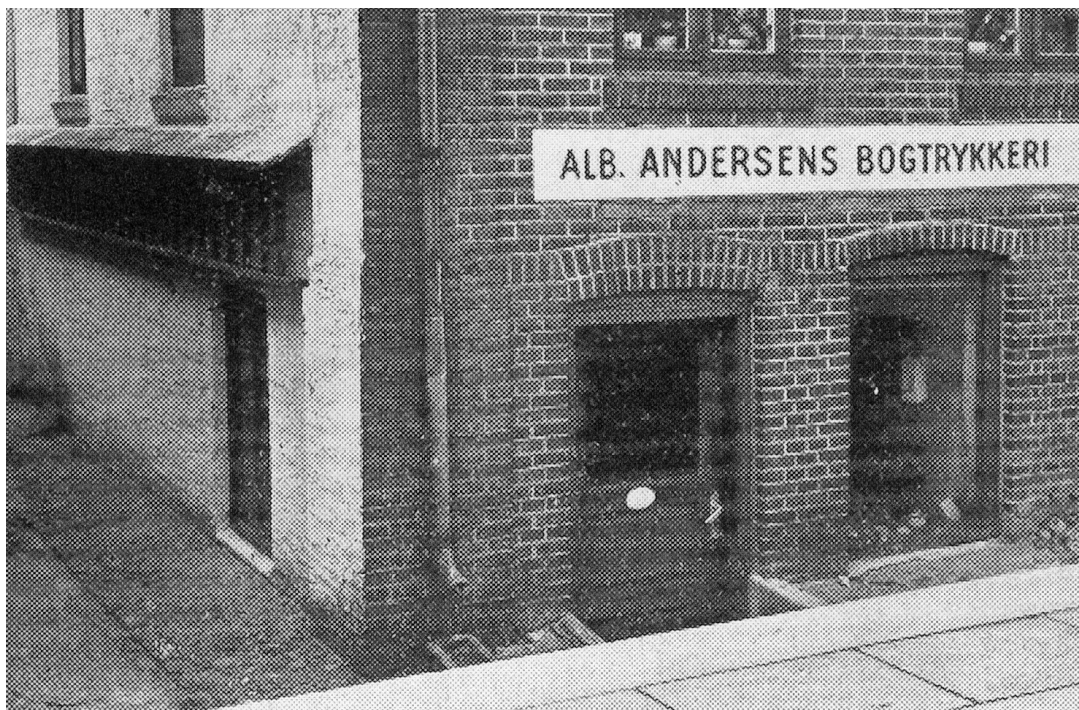
Albert Andersens Bogtrykkeri i Hurup, det senere Dantryk a/s, kunne den 1. maj 2009 fejre 100-års jubilæum. Artiklen er en forkortet, og til dels omskrevet, udgave af bogen "Dantryk igennem 100 år", som blev udgivet i anledning af Dantryks 100 års jubilæum.

Albert Andersen 1909 – 1952

Under yderst beskedne forhold startede den 33-årige typograf Albert Andersen den 1. maj 1909 et bogtrykkeri i et kælderlokale i Jernbanegade 3 i Hurup. Trykkeriet, der var det første i Thy udenfor Thisted, hvor der var to store avistrykkerier, fik navnet Albert Andersens Bogtrykkeri.

Albert Andersen stammede fra Lem ved Ringkøbing og blev udlært som sætter på Ringkøbing Amtsavis i 1897. Efter at være blevet udlært fik han plads på Morsø Folkeblad, hvor han arbejdede i tre år. Herefter gik turen til Thisted Amts Tidende, hvor han ligeledes arbejdede i tre år. I 1903 flyttede Albert Andersen til København, hvor han fik arbejde på Kraks Vejviser.

At Albert Andersen så en fremtid for sig som selvstændig bogtrykker, ja, det kunne ses kort tid efter ankomsten til hovedstaden, idet han anskaffede sig "en fluesmækker" - en trykkemaskine, der var bygget på B & W¹. Fluesmækkeren blev installeret i familiens lille lejlighed,

Albert Andersens Bogtrykkeri 1909

Fluesmækkeren, der i dag er udstillet i forhallen på Dantryk

hvor Albert Andersen med hjælp af sin kone, Elise, kunne fremstille de første tryksager.

Fluesmækkeren fulgte med til Hurup, hvor den gjorde nytte i mange år. I dag pryder den forhallen på trykkeriet Dantryk i Hurup.

De første mange år måtte Albert Andersen og hustruen Elise slide hårdt i det for at skaffe det daglige udkomme. Således måtte Albert Andersen i de første år cykle rundt på egnen til de forretningsdrivende, for at optage ordrer på diverse tryksager. Det første år havde det lille nystartede trykkeri en omsætning på 3.500 kr. Cykleriet blev ikke mindre, da trykkeriet allerede året efter i 1910 begyndte at udgive en lokal avis ved navn Thylands Adresse – Avis. Nu var det ikke kun ordrer på tryksager Albert Andersen cyklede efter, men også for at tegne annoncer til den nye avis. I regn og blæst og undertiden i vinterkulde cyklede Albert Andersen rundt på egnen for at besøge forretningsdrivende - fra købmand til købmand og fra kontor til kontor. Herefter måtte Albert Andersen og hustru arbejde om aftenen og natten med selve trykningen af diverse tryksager og den nye avis. Efterhånden overtog telefonen dog cykleriet.

I 1910 flyttede bogtrykkeriet til Ny Refsvej i huset til venstre på billedet

Kort tid efter starten blev lokalerne i Jernbanegade for små, og trykkeriet flyttede i 1910 til nye lokaler på Ny Refsvej.

Firmaets første lærling var Søren Møller, en nevø fra Esbjerg. Søren Møller flyttede senere igen til Esbjerg, hvor han blev maskinsætter på avisen Vestkysten. Den ældste søn i familien, Hilmer Andersen, kom i lære i 1915, og et andet familiemedlem Svend Birkemose fra Nørresundby blev udlært i starten af 1920'erne. Han flyttede senere til Aalborg, hvor han i en årrække arbejdede for Obels Kartonagefabrik.

Bredgade nr. 9

I 1923 købte Albert Andersen en ejendom i Bredgade nr. 9 og flyttede trykkeriet hertil, i dag har forretningen "Hos Thea" til huse her.

Forretningen gik så godt, at Albert Andersen nu var i stand til at købe denne centralt beliggende ejendom. Mod gaden var der privatbeboelse, og i haven bag beboelsen blev der bygget trykkeri. Adgangen til trykkeriet var gennem to smalle smøger, hvorigennem en trækvogn til papir, aviser og tryksager netop kunne passere.

Med de stadig øgede ordrer og flere annoncer i Thylands Avis blev det nødvendigt med udvidelser i midten af 1930'erne og igen i begyndelsen af 2. verdenskrig, så rammerne om et traditionelt trykkeri med tilhørende distriktsblad til stadighed var optimale.

Det er indtil videre det sted, trykkeriet har haft til huse i den længste periode – men med stadige udvidelser, såvel bygningsmæssigt som maskinmæssigt.

Lidt om arbejdet i trykkeriet

Indtil 1940 var alt håndsats. På dette tidspunkt fik trykkeriet den første sættemaskine, en gammel "Typograph", som blev installeret under forhold, som ingen i dag ville arbejde under. Der var ingen udluftning, og kun varmen fra det smeltede bly kunne bringe temperaturen op i de kolde vintermåneder.

Faggrænserne i 1920'erne, 1930'erne og 1940'erne var ikke så snævre som i dag. Således kunne kontordamen hjælpe til i huset og desuden arbejde med den vigtige funktion som pålægger. Trykkerens arbejde sluttede ikke al-

*Albert Andersen med barnebarnet Jens Jørgen
1939*

tid til normal arbejdstids ophør, idet trykkeren eksempelvis skulle sørge for, at de færdigtrykte regninger blev skåret til, hæftet og forsynet med sort ryg og sluttelig pakket ind. Først herefter var det fyraften.

En af de ansatte var i perioden Niels Yde Sørensens, der senere blev bogtrykker i Koldby. Firmaet, Koldby Bogtrykkeri, blev i 2006 opkøbt af Dantryk a/s.

En rejsende svend, kaldet Søren Sødsuppe, dukkede undertiden op på trykkeriet, og hvis der var et eller andet arbejde, som han kunne udføre, fik han et job og kunne således tjene en skilling indtil trangen til landevejen igen blev for stor. Efter kortere eller længere tids forløb dukkede Søren Sødsuppe så op igen for at se, om der var et arbejde til ham.

Den sidste, der kom i lære hos Albert Andersen, var Christian Christoffersen (Chris), der dog først blev udlært, da sønnen Hilmer Andersen havde overtaget trykkeriet i 1952.

Hilmer Andersen 1952 – 1959

I 1952 døde stifteren af trykkeriet, og 2. generation kunne rykke ind med sønnen Hilmer Andersen som bogtrykker og avisudgiver.

Hilmar Andersen foran bogtrykkeriet i Bredgade

Hurtigt herefter begyndte der at ske nye fremskridt. Som noget af det første købte Hilmer Andersen en for firmaet ny - men dog brugt hurtigpresse - der gjorde den manuelle pålægning af Thylands Avis overflødig.

Christian Christoffersen skrev ved Thylands Avisens 75-års jubilæum i artiklen En avis – og dens historie:

"Vi havde i hele min læretid trykt avisen på en trykkemaskine med manuel pålægning, og denne pålægning var noget af det første, vi lærte blev sat til. Ganske vist var sideantal eller oplag ikke så stort som i dag, men vi kunne heller ikke trykke mere end 2 sider ad gangen, hvilket krævede, at vi måtte igennem hele oplaget for hver 2 sider – et langsomt og søvndyssende arbejde, men alligevel et arbejde hvor man skulle passe på som en smed, ellers smuttede papiret i valserne, eller man tog to ark ad gangen med det til følge, at en af vore læsere ingen tryk fik på den ene side, eller en avis der var ulæselig på grund af afsmittet sværte på cylindren. Vi havde som regel dengang en pige i huset og med i hendes arbejde var at pakke aviser. Når vi så langt om længe var blevet færdige med oplaget på begge sider, tog vi de bundtede aviser på nakken og bar dem på posthuset, for vi havde hverken

bil eller andet transportmiddel den første tid. Hilmer Andersen skaffede sig dog snart en gammel, engelsk, venstrestyret Ford Standard, og det var en forletning, undtagen om vinteren, for da ville bilen som regel ikke starte, og vi lærte måtte så ud at skubbe den i gang. – Det store fremskridt skete, da Hilmer Andersen købte en brugt hurtigpresse med automatisk pålægning, og på denne maskine blev avisen trykt i en del år, indtil den hurtige udvikling af trykkemaskiner også indhentede den. Alligevel skal det indrømmes, at det gjorde ondt, da en flok fra Hurup Jernstøberi gik løs på den gamle avismaskine med store hamre og knuste den til ukendelighed – for til andet end gammelt jern kunne den ikke bruges, tiden var uhjælpelig løbet fra den som fra så meget andet".

Chris Christoffersen, Thylands Avis,
26/9 1985.

Der blev i 1950'erne indrettet nye lokaler til sætteriet, og det gamle kulfyrede centralvarmeanlæg, der havde sin placering midt i trykkeriet, kunne fjernes, idet man i 1958 fik indlagt fjernvarme. Da man startede i Bredgade fyrede man med tørv, hvilket støvede ganske forfærdeligt. Støvet ikke alene lagde sig på de løse skrifttyper og gjorde dem alt andet end behagelige at arbejde med, men sammen med farven fra de store valser på trykkemaskinen svinedes typerne til, og de blev derfor forholdsvis hurtigt slidt ned. Af den grund havde trykkeriet visse skifter, der var for "fine" til avistrykning og kun måtte bruges til tryksagsopgaver.

"Men vi "snød" dog engang imellem og huggede en af de "fine" skifter til en overskrift i en annonce med fare for en "reprimande", men stolte var vi unægtelig over vor kreativitet – og det var annoncerne fra dengang forhåbentlig også".

Chris Christoffersen, Thylands Avis,
26/9 1985.

Hilmer Andersen gav ligeledes de administrative rutiner og det stadig større bogholderi en kraftig opstrammer.

Ikke alt maskineri, der blev indkøbt til trykkeriet, fungerede perfekt. Således kan Christian Christoffersen i ovennævnte artikel berette følgende:

"Noget jeg husker tydeligt fra den tid, i 1950'erne, var – når det virkelig brændte på i håndsetteriet – den allerede på den tid antikvariske Thypograph sættemaskine, der var installeret i et lille rum bagerst i trykkeriet uden nævneværdig udluftning af de giftige blydampe. Maskinen var på det nærmeste "livsfarlig", hvis en matrice gik i klemme, idet det smeltede bly så for omkring i rummet, og så var det med i en fart at dække ansigt og især øjne. Her var Hilmer Andersen faktisk den eneste, der turde give sig i kast med "uhyret".

Chris Christoffersen, Thylands Avis,
26/9 1985.

Hilmer Andersen nåede kun at stå i spidsen for trykkeriet fra 1952 – 1959, hvor han døde, 57 år gammel.

Hilmer Andersen havde gennem årene haft stor støtte af sin kone, Klara Andersen, der nu – uden at være fagmand – drev såvel trykkeri som distriktsavis videre sammen med sønnen Jens Jørgen Andersen, 24 år, der havde den nødvendige fagmæssige viden.

Under den fælles ledelse gik trykkeriet støt og roligt fremad, og maskinparken blev i de følgende år væsentligt forbedret med nogle af de nye og moderne maskiner, der efterhånden så dagens lys. Således installerede man i tresserne en ny Heidelberg cylinderpresse og en Heidelberg vingeautomat, der kunne klare de hastigt voksende bogtrykopgaver.

En væsentlig forbedring i sætteriet skete, da man købte en Linotype sættemaskine, der tidligere havde udført fint arbejde på dagbladet Politiken.

I opgangstiderne i tresserne fik firmaet i Hurup stadig flere arbejdsopgaver, hvilket betød, at man i 1965 kunne ansætte Frits Havshøj Sørensen fra Thisted. Medarbejderstaben bestod herefter ud over Frits Havshøj Sørensen af Christian Christoffersen, der ledede sætteriet, og Jørgen Frost Larsen, som tog sig af det administrative samt trykkeriet og desuden af lærlinge. Gennem tresserne var lærlingene Jannick Frost Larsen, Finn Andersen, Alex Salmon, Rene Nørskov, Ryan Vestergaard, Hans Andersen og John Mouritsen.

I 1968 købte Jørgen Larsen et trykkeri i Es-

bjerg. To nye blev ansat på trykkeriet, Viggo Fredensborg og Ole Madsen Pedersen.

Gennem 1960'erne fik trykkeriet flere og flere opgaver, og virksomheden fortsatte sin fremgang, men tiden nærmede sig, hvor Klara Andersen gerne ville trække sig tilbage. Tiden var nu inde til, at Jens Jørgen Andersen måtte beslutte sig, om han ville vende tilbage til den virksomhed, hans farfar havde startet i 1909.

Jens Jørgen Andersen tilbage til Hurup i 1971

I 1967, efter at have arbejdet to år i København havde Ruth og Jens Jørgen Andersen købt et bogtrykkeri i Nakskov. Det var et gammelt trykkeri med udgangspunkt i den nedlagte Vestlollands Avis, og det havde i en del år kørt med tabsgivende ordrer. Ægteparret Andersen kunne derfor købe trykkeriet forholdsvis billigt.

Som det første blev alle de tabsgivende ordrer håndfast skåret væk, og en ny kundekreds skulle herefter bygges op. For at markere, at trykkeriet, Vestlollands Bogtrykkeri, også ville arbejde uden for det lokale område, fik trykkeriet et nyt navn, Dantryk.

Specielt kastede man sig over kasseblokke, hvor man hurtigt fik kunder over hele landet, især takket være Ruth Andersens store salgsindsats. Dette, at gå udenfor det lokale område og satse på hele landet som potentielle kunder, blev også kendetegnet for familiefirmaet efter Jens Jørgen Andersens hjemkomst til Hurup.

Selv om ægteparret efterhånden havde fået arbejdet det lollandske firma op til en sund forretning, valgte Jens Jørgen Andersen og hustru at vende tilbage til Hurup, hvor de overtog firmaet i juni 1971, som værende 3. generation. Da firmaet i Nakskov ikke kunne sælges, blev det i stedet flyttet med til Hurup. Med fra Nakskov medbragte man en gammel Eickhoff automat, en vingeautomat samt en skæremaskine. Ikke alene blev en del af maskinparken flyttet med til Hurup, men også mange af de specialtrykkeopgaver som formularsæt, kasseblokke og kopibøger, man havde fået opdyrket i Nakskov, flyttede med. Dette satte naturligvis yderligere gang i virksomheden i Bredgade.

Desuden flyttede firmaets eneste typograf Lars Sørensen og dennes kone samt en "pige i huset" med til Hurup.

Med de mange nye opgaver blev pladsforholdene derfor hurtigt for trange, og da der ikke var de store udvidelsesmuligheder i Bredgade, købte firmaet et areal i det nye industrikvarter i Hurup, hvor der blev bygget et nyt trykkeri, Industrivej nr. 9.

Dantryk på Industrivej

Den nye trykkeribygning, tegnet af arkitekt Lars Raadal, havde et areal på 755 m², hvoraf trykkehallen, som det centrale led i virksomheden, optog de 360 m². I forbindelse med trykkehallen blev der opført en bygning, som skulle rumme lokaler til teknikken på trykkeriet, kontorer, kantine m.v.. Med god assistance af Sydthy Erhvervsforening havde Sydthy Kommune formidlet et bygge- og maskinlån, egnsudviklingsstøtte til bogtrykker Jens Jørgen Andersen.

Med det nye byggeri ville firmaet tage den mest avancerede teknik i brug med offset-tryk og fotosats. Firmaet, der havde specialiseret sig i leverancer af formularsæt til moderne bogholderi og regnskabsføring, kunne nu med

den nye offsetpresse trykke disse formularer i to farver på en gang og automatisk indlægge carbonpapir og kopi.

Sættekasserne var nu delvis blevet erstattet af fotosats. En nyanskaffet BMN-computer kunne levere fotosatsen med muligheder for valg mellem otte forskellige skriftstørrelser og med utallige muligheder for at kontrollere og rette under sætningen.

Det nye udstyr betød en forenkling og billiggørelse af hele arbejdsprocessen, og alligevel måtte firmaet på grund af en stigende ordremængde forøge sin arbejdsstab, så der kort tid efter indvielsen af det nye trykkeri var 20 ansatte på Dantryk.

De første år efter Jens Jørgen Andersens overtagelse af trykkeriet fungerede det stadig som et egentligt bogtrykkeri. Fra 1975 blev produktionen omlagt fra bogtrykkeri til blankettrykkeri.

Det nye trykkeri med dets mange specialopgaver blev hurtigt for lille, og man kom til at mangle plads. Avisen optog en del af pladsen og var faktisk "i vejen" for sats- og pladefremstilling til de "forslugne" formulartrykkemaskiner.

En løsning på pladsmangelen var en udskillelse af avisen, hvilket da også skete i 1979.

Dantryk flyttet til Industrivej

Tre virksomheder i 1980

Året efter at Thylands Avis pr. 1. januar 1979 var blevet udskilt i et særligt aktieselskab, blev sætteriet af administrative årsager skilt ud i et satsselskab – Dansats – den 1. maj 1980.

De tre virksomheder Dantryk, Dansats og Thylands Avis beskæftigede nu 22, hvoraf 8 var typografer og 1 typograflærling.

Dansats ejedes af Arne Staun og Christian M. Jensen.

Ved navneændringen til DanDigital i 2002 kom Dantryk A/S med i ejerskabet.

I slutningen af 2008 købte Dantryk de to tidlige ejeres aktier, således at DanDigital nu er ejet af Dantryk a/s.

Formularer i endeløse baner

Først i 1980erne havde den tekniske udvikling taget endnu et stort skridt i form af minicomputernes udbredelse. Også her tog Jens Jørgen Andersen med vanlig situationsfornemmelse et spring ind i fremtiden og kunne imødekomme kundernes ønsker om formularer i hele baner frem for de hidtidige ark. En stor del af firmaets kunder investerede først i 1980erne i administrative dataanlæg, og de fik dermed brug for sammenhængende edb-blanketter. Dette behov så man i 1982 på Dantryk og investerede i første omgang i en brugt maskine. Satsningen viste sig at være rigtig – kunderne var der – og allerede året efter blev der indkøbt to nye rotationsmaskiner til edb-formularer. Efterspørgslen var undertiden så stor, at firmaet måtte køre på to-holdsskift for at kunne klare de mange ordrer.

Dette krævede i starten af 1980erne en større investering, men da det var overstået i 1984 fremstod Dantryk som en af de mest veludstyrede virksomheder i Danmark på området

Udvidelser i 1980erne

Allerede i 1981 blev det nødvendigt med en ny udvidelse på Industrivej, hvorved trykkeriets areal fordobledes til ca. 1.500 m².

Igen i 1986 måtte der på grund af den stadig større produktion en udvidelse til. Dantryk købte en ejendom på Nørre Alle, hvortil man flyttede produktionen af løbende baner til

edb-maskiner. Selv om konkurrencen på denne produktion var hård, så firmaet stadigvæk store muligheder på området. I forbindelse med flytningen blev der ansat mere personale, blandt andre en grafisk leder og en til bogbinderiet.

I 1986 var der 35 ansatte, hvoraf de 10 var beskæftiget med produktionen af edb-blanketter i endeløse baner, medens fremstillingen af formularsæt, lodsedler m.v. var lagt i hænderne på driftsleder Arne Staun og 25 andre ansatte.

Maskinparken i midten af 1980erne

Firmaet havde i årenes løb investeret millioner i nye maskiner, hvilket betød, at i 1986 var der ingen maskiner, der var over fem år gamle.

"Det er nødvendigt hele tiden at være med og kunne lave det alle andre kan, ikke mindst fordi vi sælger over hele landet", udtalte Jens Jørgen Andersen til Thisted Dagblad, 7/2 1986.

Dorte og Peter Andersen, 1991

I 1991 skiftede det hidtidige aktieselskab til et nyt navn under navnet Dantryk-Hurup af 1991 a/s. Dette skete i ønsket om at forberede et glidende generationsskifte. I det nye selskab med en aktiekapital af samme størrelse som det gamle, fik børnene Dorte og Peter Andersen 90 % af aktierne i form af B-aktier. På dette tidspunkt var Dorte Andersen endnu i bogtrykkerlære i Thisted, medens Peter Andersen efter endt uddannelse i branchen var vendt tilbage til firmaet.

Som det eneste firma i den kun godt hund-redårige gamle stationsby var Dantryk ene om at kunne kalde sig "en fjerdegenerations virksomhed".

Firmaet beskæftigede ved indgangen til 1990erne omkring 40 medarbejdere.

Nye udvidelser i 1994

Selv om firmaet i de første år af 1990-erne havde styrket sin position på landsbasis inden for edb-formularer, hvilede firmaet ikke på laurbærrene. Nye udfordringer blev taget op, hvilket bl.a. betød, at man ville styrke firmaets position inden for reklametryk.

Nu var det fjerde generation, der sammen med faderen skulle stå i spidsen for en udvi-

Generationsskifte i 1991. Fra venstre ses Jens Jørgen, Ruth, Dorte og Peter

delse af det snart 100-årige firma. Udvidelsen af aktiviteterne krævede nye investeringer i såvel bygninger som maskiner på omkring 6 millioner kroner og yderligere ansættelser af nye medarbejdere.

En ny 700 m² hal måtte bygges i 1994 bl.a. til at rumme en ny 5-farve trykkemaskine med en længde på 25 meter.

Den nye, avancerede, fuldautomatiske maskine ville give firmaet mange nye muligheder, idet der bl.a. kunne trykkes 5-farver fra ruller på begge sider. Rullerne ville i samme arbejdsgang blive skåret ud i ark. Desuden var maskinen udstyret med UV-tørring, hvilket betød, at der også kunne trykkes på glittet papir.

Et andet stort område ville blive fotoposer, ligesom firmaet ville blive konkurrencedygtigt inden for reklameaviser, der hidtil i stort omfang var blevet trykt i udlandet. En hel del mennesker, ikke mindst indenfor postvæsenets rækker, har været eller er blevet overfølsomme over for disse reklameblade, der var trykt ved

dybtryk. Dantryks nye maskine var en offset-maskine, der ikke skulle give disse overfølsomhedsgener.

Nye udvidelser i 1996

Ekspansionen af Dantryk fortsatte i 1996 med anskaffelse af endnu en 5-farve fuldautomatisk maskine, og samtidig købte man ejendommen på Industrivej 16. Formålet med dette køb var at flytte sætteriets fra Industrivej 9 til Industrivej 16 for at gøre plads til den nye trykkemaskine. Med købet af den første 5-farve trykkemaskine kom firmaet ind på markedet for direct-mail, reklame udformet som et brev, der repræsenterer et produkt eller en serviceydelse med henblik på at foretage et salg til modtageren. Det lykkedes så godt, at man i takt med de stigende ordremængder måtte gå fra 1-holdsskift til 2-holdsskift og i perioder endda 3-holdsskift. En ny maskine, der blev taget i brug i sommeren 1998 bevirkede, at man igen kunne gå til 2-holdsskift.

En af de store kunder var Foto Knudsen, der drev direct-mail fotoforretning i flere lande i Europa.

Den nye trykkemaskine var klar til at løse opgaverne, idet den kunne trykke 120.000 stk. laserark i timen med op til 5 trykfarver på én gang. Denne trykhastighed betød en meget stor konkurrencedygtighed, idet de to maskiner nu kunne trykke omkring 240.000 ark i timen.

De to maskiner, købt i henholdsvis 1994 og 1998, ville have en nyværdi på mere end 10 millioner kroner. Men på grund af den store konkurrence indenfor trykkeribranchen var det lykkedes at købe dem fra et konkursbo til en for firmaet fordelagtig pris.

1990'erne var præget af store investeringer, hvilket var en nødvendighed, hvis firmaet fortsat skulle være på forkant med markedet. Som Peter Andersen udtrykte det:

"Der sker hele tiden ændringer i virksomhedernes papirgange, hvilket kræver et vågent øje, hvis man skal fastholde markedet. I den forbindelse har vi også investeret i en etiket-påsætningsmaskine og avanceret edb-udstyr".

Thylands Avis, 16/9 1998.

Thylands Adresse - Avis

Avisen, fra omkring 1920 Thylands Avis, udkom første gang i september måned 1910 med et oplag på 4.000 som et "Upolitisk Ugeblad for Syd- og Mellemthy".

Thylands Adresse - Avis var de første mange år kun på 4 sider, men som Albert Andersen skrev i lederen i det første nr.:

"... ikke stort; men vi skal dertil sige, at hvad man ikke er, det kan man blive. Man skal jo helst begynde ved Jorden, hvis man i det lange Løb skal have fast Grund under Fødderne".

Her anes den vestjyske besindighed og alligevel en vis optimisme - *det skal nok gå med nøjsomhed og flid.*

I 1979 blev Thylands Avis udskilt fra Dantryk som et selvstændigt aktieselskab og flyttede til egne lokaler i Jernbanegade 3 i den samme bygning, hvor Albert Andersen i 1909 startede sit trykkeri. Med Jens Jørgen Andersen og hustru, Ruth, indtrådte nu i det nye aktiesel-

skab typograf Christian Christoffersen (Chris) og redaktør Egon Hummelshøj.

I foråret 1987 flyttede Thylands Avis til den tidligere lægebolig Bredgade 139, hvor man havde lejet størstedelen af stueetagen og hermed var sikret god plads til personale og teknik. Selve trykningen skulle Morsø Folkeblad tage sig af.

Gennem tiderne har Thylands Avis udgivet en del specialudgaver af avisen: "Thybanen fylder 100 år" i 1982 (100 sider), "Thylands Jubilæumsavis", 1985 (104 sider) og "Jubilæums- og Messeavis" i anledning af Håndværker- og Borgerforeningens 100 års jubilæum (40 sider).

En epoke slut

I 2001 overtog De Bergske Blade (Nordjyske Medier) Thylands Avis, der i perioden 1910 - 2001 havde været i familien Andersens eje, fra 1979 et nyt aktieselskab - se ovenfor.

Hædersbevisninger

Den 19. marts 1990 fik Jens Jørgen Andersen og hustru, Ruth, på Sydthy Erhvervsforenings generalforsamling i Hurup overrakt foreningens hædersbevisning i form af et slips.

Hvert år laver Børsens Nyhedsmagasin en oversigt over de 100 hurtigst voksende virksomheder i Danmark med en omsætning på 20 - 250 millioner kroner - en såkaldt gazellelevirksomhed. I 1995 var den eneste virksomhed i Thy, der var med i oversigten, Dantryk. Familievirksomheden Dantryk - Hurup a/s avancerede på fire år fra en 86. plads til en 46. plads i 1995 blandt de 100 hurtigst voksende virksomheder i landet. Miljøministeriet har EMAS-registreret, EUs forordning om miljøstyring og miljørevision, Dantryk i Hurup. Samtidig hermed erhvervede Dantryk retten til at mærke virksomhedens produkter med det nordiske miljømærke, Svanen.

Ændret strategi og profil i det nye årtusinde

Med opkøbet af de tre virksomheder i Thy - Thy Bogtryk & Offset A/S, 2003, Koldby Bogtrykkeri i/s, 2006, og Wadmann Grafisk a/s, 2008, - ændredes firmaets profil til også at producere direkte til slutbrugere i lokalområdet.

"Fra at være et specialtrykkeri, der hovedsageligt var underleverandør af formularer for grafiske virksomheder over hele landet, ændrede vi i 2003 vores profil til også at producere til slutbrugerne i vores lokalområde".

Peter Andersen,
Thisted Dagblad, 2008.

Dantryk a/s i 2009

Efterskrift af Mogens Knudsen

En gammel gubbe på hundrede år ved, at et så langt liv byder på både medgang og modgang, og sådan har det også været for Dantryk a/s. Medgangen har glædet, og modgangen har gjort menneskene bag firmaet stærke og robuste nok til at fortsætte mod nye mål.

Den vestjyske udholdenhed og til tider stædighed har betydet, at firmaet har overlevet i en branche, der de seneste tredive år har gennemlevet en forandring af dimensioner.

Det er lykkedes Dantryk a/s at gennemføre forandringer på såvel det materielle som på det menneskelige plan i takt med omvæltningerne i branchen.

Derfor er firmaet i dag gearet til at være med i konkurrencen om kundernes gunst. Langt hovedparten af kunderne er fra branchen. Dantryk a/s har kunder over hele landet, men uden for lokalområdet er det andre trykkerier, tryksagsudbydere, kontorforsyningsvirksomheder m.fl., der udgør kundegruppen.

Dantryk a/s er klar til fremtidens udfordringer og tilbyder i jubilæumsåret alt inden for trykt kommunikation. Ledelse og medarbejdere glæder sig til at tage hul på de næste hundrede år...

Vigtige årstal i Dantrysks historie

- 1909: Albert Andersens Bogtrykkeri starter
- 1910: Thylands Adresse-Avis starter
- Trykkeriet flytter til Ny Refsvej
- 1923: Trykkeriet flytter til Bredgade 9
- 1941: Tilbygning i Bredgade 9
- 1967: Dantryk starter i Havnegade 36, Nakskov
- 1971: Dantryk flytter til Hurup og bliver slået sammen med Albert Andersens Bogtrykkeri

Familien samlet i jubilæumsåret 2009. Ruth og Jens Jørgen Andersen, Dorte Eriksen og Peter Andersen

- 1974: Nyt trykkeri opføres på Industrivej 9
- 1981: Første tilbygning på Industrivej 9
- 1983: Første maskine til endeløse baner købes
- 1984: Yderligere to maskiner til endeløse baner købes
- 1992: Industrivej 16 købes (naboejendom)
- 1994: Anden tilbygning på Industrivej 9
- 1996: To haller på Nørre Allé 41 købes, og produktionen af endeløse baner flyttes hertil
- 1998: Tredje tilbygning på Industrivej 9
- 1999: Bygning til papirlager opføres på Industrivej 16
- 2000: Schjølins Tryk, København, købes
- 2001: Thylands Avis sælges til De Bergske Blade
- 2002: Den sidste plads på Industrivej 9 udnyttes med en ny hal

- 2002: Køber maskinparken fra Oensbæks
Formulartrykkeri ApS og flytter
maskinerne til Hurup
- 2003: Thy Bogtryk, Hvidbjerg, købes og
flyttes til Hurup
- 2004: Trykkerihal til arktryk opføres på
Industrivej 16. Nørre Allé 41 sælges,
og 4 rotationer til endeløse baner flyttes
til en ny hal på Industrivej 16
- 2006: Koldby Bogtrykkeri købes og flyttes
til Hurup
- 2006: Halvdelen af aktiekapitalen i
Merco Print a/s købes
- 2008: Wadmann Grafisk købes og flyttes
til Hurup
- 2009: Overtagelse af maskine og produktion
fra Intermail Graphic

¹ Burmeister & Wain

Dantryks medarbejdere i jubilæumsåret:

Forrest fra venstre ses Tage Sejer Hansen, Dorte Eriksen, Sonny Eriksen, Palle Andersen, Ruth Andersen, Jens Jørgen Andersen og Peter Andersen.

2. række: Peter Kongsgaard, Peter Johansen, Margaret Mikkelsen Andersen, Metha Nielsen, Kirsten Bennedsen, Mike Nielsen, Mads Svaneborg og Dorrit Sørensen.

3. række: Gordon Christensen, Arne Staun, Lene Rønne Pedersen, Søren Poulsen, Tage Skaarup, Gitte Hummelshøj Jensen, Birgit Jensen og Eva Krog Jensen.

4. række: Kurt Iversen, Peter Nilsson, Christian Jensen, Jesper Yde Sørensen, Peter Møller, Per Sanderhoff Jensen og Kristine Bertelsen.

5. række: Mogens Knudsen, Ove Christensen, Jan Nielsen, Erik Nielsen, Ebba Hummelshøj, Peter Wadmann og Tina Kjær